

Συνάντησις δεκάτη πέμπτη: (2013)

Ο ΕΘΝΑΠΟΣΤΟΛΟΣ...!!!

ΕΝΑ ΦΩΣ ΣΤΟ ΣΚΟΤΑΣΙ...!!! ➤

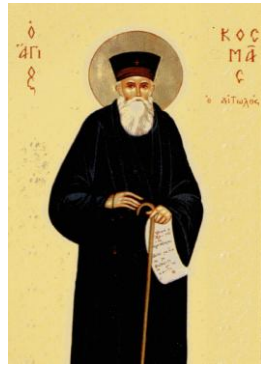
ΕΙΣΑΓΩΓΗ:

18^{ος} αιώνας. Μιά περίοδος σκοτεινή! Μά μέσα σ' αυτό τό σκοτάδι ανδρώνεται ο Νεώτερος Έλληνισμός. Από τήν κατώτερη βαθμίδα τής κοινωνικής και πνευματικής υποστάσεως πού βρισκόταν, ξαφνικά κι άπροσδόκητα, μέσα σέ έκατό χρόνια ξεπετιέται γεμάτος δύναμι κι αυτοπεποίθησι!

Μά γιά νά γίνη τό άπίστευτο αυτό θαύμα, δηλαδή ο νεοελληνικός κόσμος σέ τόσο μικρό διάστημα νά κατορθώση όχι μονάχα τήν πνευματική και οικονομική του αναγέννησι, μά κι αυτή τήν πολιτική λευτεριά του νά κατακτήση, πόσες δυνάμεις δέν συνεργάστηκαν; Πόσες προσωπικότητες δέν δούλεψαν; Πόσοι δέν αγωνίσθηκαν; Πόσοι δέν θυσιάστηκαν;

Και επί κεφαλής τής μυστικής χορείας τών ήρώων τούτων βρίσκεται ο >>> μεγαλύτερος **λαϊκός αναγεννητής!** Είναι αυτός γιά τόν όποϊον οί Ήπειρώτες άκόμη και στά βαθειά τους γεράματα έλεγαν; «Τό σημαντικώτερο γεγονός τής ζωής τους ήταν πού μικρά παιδιά είδαν τόν Πατροκοσμᾶ και άσπάσθηκαν τό χέρι του».

Ο δέ Άγιος Νικόδημος ο Άγιορείτης έλεγε: «Η χάρις και ή γλυκύτητα τών λόγων του διόρθωνε πολύ τή συμπεριφορά τών Χριστιανών και έφερνε μεγάλη ωφέλεια». Άς τόν γνωρίσουμε λίγο καλλίτερα κι έμεϊς σήμερα.

ΔΙΗΓΗΣΙΣ-ΑΝΑΠΤΥΞΙΣ:

Ο μικρόσωμος τούτος καλόγηρος, πού φύτρωσε σάν ταπεινό χορτάρι στά χώματα τής Αίτωλίας, γεννήθηκε τό 1714 στο μικρό χωριό τής Αίτωλοακαρνανίας, Μέγα Δένδρον, κι άνθοβόλησε στο άγιασμένο βουνό του Άθωνα! Άλλά, άς τά πάρουμε από τήν άρχή.

Ο μικρός Κώστας, δηλαδή ο Άγιος Κοσμᾶς, μέχρι τό είκοστό έτος τής ήλικίας του είναι βοηθός του πατέρα του, εργάζεται δίπλα του στα κτήματα. Ένας βαθύς, όμως, πόθος τόν συγκλονίζει. Θέλει νά μορφωθή γιά νά μεταδώση τήν γνώσι στο υπόδουλο Έλληνικό Έθνος, πού λόγω τής πολυχρονίου σκλαβιάς έπικρατούσε άγραμματοσύνη. Πίστευε, πώς μονον μέ τή σωστή και χριστιανική μόρφωσι οί Έλληνες δέν θά εξαφανίζονταν σάν Έθνος.

Στά είκοσι του, εκεί στο χωριό του, παίρνει τήν μεγάλη άπόφασι. Μέ προσωπική του μελέτη μαθαίνει τά πρώτα γράμματα. Σιγά-σιγά άρχίζει νά διαβάζη! Του άρέσει! Κι άμέσως σκέπτεται τά άδελφια του! Θέλει και οί άλλοι στον τόπο του νά μάθουν νά διαβάζουν! Έτσι σέ λίγο τόν βλέπουμε δάσκαλο σέ ένα χωριό. Τους μαζεύει όλους ή στο νάρθηκα τής Έκκλησίας ή στη σκιά κάτω από τά δένδρα και τους μαθαίνει γραφή κι άνάγνωσι. Και τίς Κυριακές πηγαινουν όλοι στην Έκκλησία και τους εξηγεί τό Εύαγγέλιο!

Όμως νοιώθει πώς αυτά πού ξέρει δέν είναι άρκετά. Έτσι πηγαινει στο Άγιον Όρος γιά νά συμπληρώση, στην Άθωνιάδα Σχολή κοντά σέ όνομαστούς δασκάλους, τίς σπουδές του. Παρακολουθεί μαθήματα φιλολογίας, φιλοσοφίας και φυσικών έπιστημών.

Τό 1759 λαμβάνει τό μοναχικό σχήμα και μονάζει στην Ίερά Μονή Φιλοθέου. Εκεί, στην ήσυχία του μοναστικού του κελλιού, έμβαθύνει στη μελέτη του λόγου του Θεού. Η ζωή του στο Μοναστήρι ήταν: Άκολουθίες, άσκησις, νηστεία, άγρυπνία, προσευχή, παρθενία, ύπακοή, ταπεινώσις,

Η λαμπάδα πού φώτισε τό Γένος άναψε στο Άγιο Όρος, μέσα στη ζωή τής άσκήσεως, τής άρετής και τής μελέτης. Ο Πατροκοσμᾶς κάνει πραγματικότητα τό λόγο του Άγίου Γρηγορίου του Θεολόγου. «Καθαρθῆναι πρώτον και είτα καθῆραι, γενέσθαι φῶς και φωτίσαι».

Γίνεται *θυσία* γιά τούς *άλλους*.

Πόσο ώραία, από πνευματικής άπόψεως περνούσε τίς ήμέρες του στην Μονήν ο Πατέρας Κοσμᾶς! Ψαλμωδίες, άγρυπνίες, άνάγνωσις Γραφών και Πατερικών βιβλίων, συνομιλίες μέ τους άγίους άδελφούς και πατέρες. Μά τό σπουδαιότερο, τό σημαντικώτερο όλων ήταν ή γλυκυτάτη συνομιλία... μέ τόν **Ούράνιο Πατέρα**... μέσω τής *νοεράς προσευχής*.

Ήταν πράγματι ένα ευχάριστο πνευματικό κλίμα. Ο Πατροκοσμᾶς όμως δέν μπορούσε νά ήσυχάση. Μιά μυστική φωνή συνέχεια του ψιθύριζε. Κοσμᾶ τί κάθεσαι; Τό έθνος κινδυνεύει! Οί

Ἕλληνες μένουν χωρίς λόγο! Χάνουν τήν πίστι τους! Γίνονται ὀθωμανοί! Ἀλλαξοπιστοῦν! Τά ἀδέλφια σου... Κοσμά... χάνονται κι ἐσύ κάθεσαι στήν ἡσυχία σου;

Μέσα του ἕνα δίλημμα: Νά μείνη ἢ νά φύγη; Ποιός θά τοῦ δώση τή λύσι; Κοιτάζει γύρω του. Ἡσυχία! Εἶναι μόνος! Τό μάτι του πέφτει στήν Ἁγία Γραφή! Τήν παίρνει,... τήν ἀνοίγει,.. καί νά... ἡ λύσις εἶναι ἐκεῖ, μπροστά του: «**Μηδεῖς τό ἑαυτοῦ ζητεῖτω, ἀλλά τό τοῦ ἑτέρου ἕκαστος**» (Α' Κορ. ι' 24). (Ἄς μή ζητᾷ ἐγωῖστικά κανεῖς ὅ,τι τοῦ ἀρέσει ἢ ὅ,τι τόν συμφέρει, ἀλλά ὁ καθένας ἄς ζητᾷ τό συμφέρον καί τήν πνευματική ὠφέλεια τοῦ ἄλλου.) Κατάλαβε! Ὁ Θεός τόν εἶχε καλέσει.

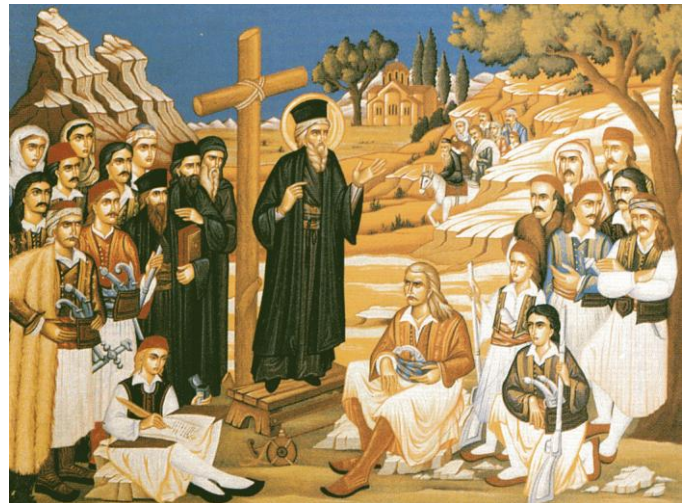
Ἀμέσως ζητᾷ τήν συμβουλή τῶν πνευματικῶν του πατέρων, παίρνει τήν εὐλογία τους καί πηγαίνει στό Πατριαρχεῖο τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Ὁ τότε Πατριάρχης, Σεραφεῖμ Β' ἐπιδοκιμάζει τό σχέδιό του καί τοῦ δίνει εὐλογία καί τήν σχετική γραπτή ἄδεια κηρύγματος.

Ἔτσι, στήν κρισιμώτατη ἐκείνη ἐποχή γιά τήν Ἐκκλησία καί τό Ἔθνος, ὀρθώνει τό ἀνάστημά του ὁ μικρόσωμος αὐτός ρασοφόρος. Βγαίνει στόν ἀγῶνα χωρίς τεχνητά ὄπλα. Μέ ἕνα τριμμένο *ράσο*, ἕνα *σκαμνί*, ἕνα *ραβδί* γιά τίς μακρινότατες ὁδοιπορίες του κι ἕνα *Σταυρό*. Διέθετε ὅμως δύο πανίσχυρα πνευματικά ὄπλα: *Γνωσι* καί *ἀρετή!* Ὅπλα δυνατά, πού δέν τά κράτησε γιά τή δική του δόξα, ἀλλά τά ἔθεσε στήν ὑπηρεσία τῶν ἀδελφῶν του!

ΉΤΑΝ... ἕΝΑ ΦΩΣ... ΣΤΟ ΣΚΟΤΑΣΜΟ...!!!

ὦ, πόσα ὀφείλει ἡ Πατρίδα μας στόν Ἅγιο τοῦτο ἄνδρα! Τό φῶς τῆς Ἁγίας ζωῆς του φώτισε τήν Ρωμιοσύνη. Ἔσπειρε χωρίς τοῖγκουινιά τόν λόγο τοῦ Θεοῦ στίς παγωμένες καί πονεμένες ψυχές τῶν ραγιαδῶν Χριστιανῶν καί τίς ἀναζωογόνησε.

Τό κήρυγμά του ἦταν πρωτότυπο στή μέθοδο. Συνήθως μιλοῦσε στήν ὑπαιθρο. Ἔστηνε ἕνα ξύλινο Σταυρό, ὁ ὁποῖος παρέμενε ἕκτοτε στόν τόπο τοῦ κηρύγματος. Ἐπειτα ἀνέβαινε σ' ἕνα σκαμνί πού τό εἶχε πάντα μαζί του κι ἄρχιζε τήν διδασκαλία του. Ἀφοῦ ἀνέπτυσσε τό θέμα, μετά συζητοῦσε μέ τούς χωρικούς, γιά νά ἐμπεδωθῇ ἡ διδασκαλία του. Ἐγραφε δέ, μέ τήν βοήθεια τῶν μαθητῶν του, (πολλοί κληρικοί καί λαϊκοί τόν συνόδευαν στίς περιοδεῖες του καί τόν βοηθοῦσαν), τά πορίσματα τῆς διδασκαλίας του σέ χαρτί καί τά μοίραζε στούς ἀκροατές του... Ἀλλά κι ὅταν ἔφευγε ἀπό τά χωριά, ὁ πατέρας Κοσμάς ἐπικοινωνοῦσε μέ τούς χωρικούς μέ ἐπιστολές ἀπό τίς ὁποῖες σώζονται πολλές.

Μιλοῦσε ἀπλᾶ, ὥστε νά τόν καταλαβαίνουν ὅλοι. Καί τό περιεχόμενο τῶν κηρυγμάτων του ἦταν ποικίλο. Μαστίγωνε τήν τεμπελιά, τήν κλεψιά καί ἀνύψωνε τήν τίμια ἐργασία. Δίδαξε μέ τό δικό του παράδειγμα τήν ταπείνωσι, τήν βási ὅλων τῶν ἀρετῶν.

Πολλά ἀπό τά παιδιά... ἦταν ἀβάπτιστα, διότι δέν εἶχαν κολυμβῆθρα, ἀλλά οὔτε καί παπᾶ. Ἔπεισε τούς ραγιαδες νά κατασκευάσουν 4000 κολυμβῆθρες, γιά ἐκκλησίες πού δέν εἶχαν καί βάπτιζε ὅπου περνοῦσε! Περιμάρτζεψε τά ὀρφανά ἀπό τούς δρόμους. Ἐλευθέρωσε πολλές γυναῖκες Χριστιανές ἀπό τήν δουλεψι καί τά χαρέμια τῶν Τούρκων. Ἔσωσε πολλούς ἀπό τόν ἐξισλαμισμό. Ἐντυσε πτωχοῦς, γιάτρεψε ἀρρώστους μέ τήν θαυματουργική του δύναμι. Ἐφτιαχνε φάρμακα ἀπό βότανα καί τά μοίραζε σέ Χριστιανούς καί Τούρκους. Καί τό *σημαντικώτερο!* Διέσωσε τήν *Ἑλληνική γλῶσσα* καί στερέωσε τήν *πίστι* τῶν Χριστιανῶν! Πύρινα ἦταν τά κηρύγματά του γιά τήν ἀξία τῶν γραμμάτων καί τήν ἀναγκαιότητα τῶν Ἑλληνικῶν Σχολείων. Ὑπολογίζονται σέ ἑκατοντάδες τά σχολεῖα πού ἴδρυσε, βοηθώντας ἔτσι στήν ἀνάστασιν τοῦ Γένους.

Ὅμως τούς δίδαξε καί πολλά ἄλλα. Τούς ἔμαθε νά ἀγαποῦν τά δένδρα, νά ὀργανώνουν τήν ζωή τους, νά ἐμπορεύωνται οἱ ἴδιοι τά προϊόντα τους. Τέλος κατάφερε νά ἐπιβάλῃ τήν ἀργία τῆς Κυριακῆς.

Οἱ Ἑβραῖοι, ὅμως, πού τήν Κυριακή ἔκαναν τά παζάρια τους, ἀντιδροῦν! Τόν συκοφαντοῦν στόν Κούρτ Πασᾶ καί πληρώνουν κι ἀνθρώπους νά τόν σκοτώσουν!

Τόν συνέλαβαν... τήν ὥρα πού ἐκήρυττε σ' ἕνα χωριό τῆς Ἡπείρου. Τόν ὠδήγησαν σ' ἕνα δάσος, κοντά στόν ποταμό Ἄψο κι ἐκεῖ τοῦ ἀνακοίνωσαν ὅτι ἡ ζωή του θά ἐτελειῶνε. Μέ χαρά ἄκουσε ὁ Ἅγιος τήν ἀπόφασί τους. Ἦταν εὐχή του καί προσευχή του... νά *μαρτυρήσῃ* γιά τόν Κύριο! Ἐλεγε....! «*Τόν Χριστόν μου παρακαλῶ νά χύσω κι ἐγώ τό αἷμα μου διά τήν ἀγάπην Του!*» Ἦταν ἡ **24^η Αὐγούστου τοῦ 1779** τότε, πού οἱ δήμιοι τοῦ πέρασαν τό σχοινί τοῦ μαρτυρίου στό λαιμό.

ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ:

Αν μᾶς ζητοῦσαν μέ μία μόνο φράσι νά ποῦμε τί ἦταν ὁ Κοσμᾶς ὁ Αἰτωλός, τί θά λέγαμε; (...)
Ὁ ἐργάτης τοῦ Θεοῦ! Κι ἦταν...! Πάντοτε ὁ Θεός σέ δύσκολες ἐποχές, σέ καιρούς ἠθικῆς κρίσις, καλοῦσε μέ θαυμαστό τρόπο τοὺς ἐργάτες του καί τοὺς ἀνέθετε τό ἔργο τῆς σωτηρίας τοῦ λαοῦ του. Σέ μιὰ τέτοια κρισιμότητα ἐποχή γιά τό Γένος μας, κάλεσε καί τόν Πατροκοσμᾶ. Τοῦ ἔδωσε πρῶτα τήν ἐσωτερική κλήσι,... τοῦ ἄναψε ζωντανή τήν φλόγα γί' αὐτό τό ἔργο κι ἔπειτα τόν *ἐκάλεσε*.

Μέ ποιόν τρόπο;(...)

Μέ τρόπο θαυμαστό! Τοῦ τό φανέρωσε ὁ ἴδιος ὁ Θεός! Μιά μέρα, τοὺς δύσκολους ἐκείνους χρόνους γιά τήν Πατρίδα ὁ Κοσμᾶς, ὁ καλόγηρος τῆς Γραφῆς, ἄνοιξε τήν Ἁγία Γραφή γιά νά ἀκούσῃ τήν φωνή τοῦ Θεοῦ... νά τοῦ πῆ, τί νά κάνῃ. Καί πού ἔπασσε τό μάτι του; **«Μηδεὶς τό ἑαυτοῦ ζητεῖω, ἀλλά τό τοῦ ἐτέρου ἕκαστος»**. Ἀμέσως κατάλαβε. Ὁ Θεός τοῦ εἶχε μιλήσει! Δέν χάνει καιρό, παίρνει εὐλογία κι ἀρχίζει τό ἔργο πού τοῦ ἀνατέθηκε.

Τί ἦταν ἐκεῖνο πού ἔκανε ἓνα χωριατόπουλο νά γίνῃ ἓνας τόσο μέγας ἐθνικός ἀπόστολος;

▲ Ἡ φλογερή πίστις του πρὸς τόν Χριστό: Τόν «*γλυκύτατο ἀυθέντη*» ὅπως τόν ὀνομάζει!

▲ Κι ἡ μεγάλη του ἀγάπη πρὸς τήν Πατρίδα.

Πῶς θά χαρακτηρίζαμε τήν δρᾶσι τοῦ Ἁγίου; (...)

Αποστολική! Βάδισε στ' ἀχνάρια τοῦ Μεγάλου Ἀποστόλου, τοῦ Παύλου. Πειθαρχικός στήν τολμηρή προτροπή ἐκείνου: **«Μιμηταὶ μου γίνεσθε καθὼς κάγὼ Χριστοῦ»**. Μέ ἀφάνταστο ζῆλο καί ἀκαταμάχητο φρόνημα ὁ π. Κοσμᾶς ἐπραγματοποίησε 4 περιοδεῖες σ' ὀλόκληρη τήν Ἑλλάδα. Ἐπί 19 χρόνια, ἀπό τό 1760-1779 ὠργωνε κι ἔσπερνε τόν εὐαγγελικό σπόρο στή χέρσα γῆ τῆς Ἑλλάδος, πού εἶχε γεμίσει ἀγκάθια καί τριβόλια. Ἡ προσφορά του... στήν **Ὁρθοδοξία** καί τόν **Ἑλληνισμό...** ἀνεκτίμητη!

Τί ζητάει ἀπό ἐμᾶς ὁ Ἐθνομάρτυρας Κοσμᾶς;

Νά μὴ χάσουμε τήν ψυχὴ μας. Νά μὴ προδώσουμε τόν Χριστό. Νά μὴ φύγουμε ἀπό τήν Ἐκκλησία.

Ἐμεῖς πῶς θά τιμήσουμε τόν ἄξιο αὐτόν διάκονο τοῦ Κυρίου; (...)

Σωστά! Ὁ πόθος τοῦ Ἁγίου ἦταν: Νά γίνῃ ἡ πατρίδα μας κατοικία τοῦ Χριστοῦ μας. Στήν ἐποχή μας εἶναι ἀπαραίτητο ὁ πόθος του νά γίνῃ καί δικός μας! Σήμερα, ▲ πού κυριαρχοῦν ἡ ὑλιστικὴ νοοτροπία, ἡ ὑποτίμησις τῶν ἀξιών καί ἡ δειλία, ▲ πού λείπει τό θάρρος τῆς ὁμολογίας τῆς ταυτότητάς μας, ▲ πού οἱ ποικίλες ἀντίχριστες καί ἀνθελληνικὲς σειρήνες μᾶς ἀποπροσανατολίζουν, εἶναι ἀνάγκη ἐπιτακτικὴ ἢ στροφὴ στὰ πρότυπα μεγαλείου καί ἀρετῆς, πού διαθέτει τό Γένος μας. Ἡ ἐπιστροφή καί ὁ ἀναβαπτισμός στήν Ἑλληνορθόδοξη παράδοσί μας εἶναι τό ζητούμενο τῶν καιρῶν μας ὄχι μόνον γιά ἐπιβίωσι, ἀλλὰ γιά πραγματικὴ ζωὴ. Μᾶς χρειάζεται Φῶς, Ἑλλάδα, Χριστός, ὅπως ἀκριβῶς διδάξε ὁ Πατροκοσμᾶς παντοῦ, ὅπου κι ἂν πέρασε. ✦Νά στέκεται ὁ Ἕλληνας ψηλά. ✦Νά μὴν ὑποδουλώνεται σέ καμμία τυραννία. ✦Νά μὴν ἀνταλλάσῃ μέ τίποτα τήν Ὁρθοδοξία καί τήν Ἑλλάδα.

Ἅγιε Κοσμᾶ, πρέσβευε νά ἀκολουθοῦμε τὰ βήματά σου, γιά νά γίνῃ

ΣΥΝΘΗΜΑ:

«Ἡ Ἑλλάδα κατοικία τοῦ Χριστοῦ!».

ΠΡΟΣΕΥΧΗ:

«Ἀπόστολοι, Μάρτυρες καί Προφῆτες, Ἱεράρχες, Ὅσιοι καί Δίκαιοι, σεῖς πού τελειώσατε τόν καλὸν ἀγῶνα καί διατηρήσατε τήν πίστι, ἔχοντας θάρρος καί παρρησία στό Σωτῆρα Χριστό, σᾶς παρακαλοῦμε νά τόν ἱκετεύετε γιά μᾶς καί τήν σωτηρία μας. Ἀμήν».

ΒΟΗΘΗΜΑΤΑ: Πηγές Ζωῆς, (Βοήθ, Ἀποστολικῆς Διακονίας), Δυνατοὶ ἐν ἔργῳ καί λόγῳ, (Ἀρχιμ. Δανιὴλ Γ. Ἀεράκη), Κοσμᾶς ὁ Αἰτωλός (Μητρ. Φλωρινῆς). ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ: Ὁ Σωτῆρ, Ἡ Δρᾶσις μας, Λυδία.

